

Lieta C-302/23 [Piekiewicz]ⁱ

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2023. gada 10. maijs

Iesniedzējtiesa:

Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach (Katovices Austrumu rajona tiesa Katovicē ,Polija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2023. gada 28. aprīlis

Pieteikuma iesniedzējs:

M.J.

Lietas dalībniece:

C.J.

[..]

LĒMUMS

2023. gada 28. aprīlī

Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach, VII Wydział Gospodarczy
[Katovices Austrumu rajona tiesas Katovicē VII komercietu nodaļa]

[..]

izskatījusi [..]

slēgtā sēdē

lietu pēc M.J. pieteikuma

pret C.J.

ⁱ Šis lietas nosaukums ir izdomāts. Tas neatbilst neviena lietas dalībnieka reālajam personvārdam vai nosaukumam.

par izpildāmības pasludināšanu

saistībā ar M.J. pieteikumu par tiesneša palīga noraidīšanu

nolemj:

I.

pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu, uzdot Eiropas Savienības Tiesai jautājumu:

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. [910/2014] (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV 2014, L 257, 73. lpp., 28.8.2014.) 2. panta 1. un 3. punkts, skatot tos kopsakarā ar 25. panta 1. un 2. punktu un preambulas 12., 13., 18., 21., 22., un 49. apsvērumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts tiesai ir pienākums pieņemt izskatīšanai šajā tiesā iesniegtu procesuālo rakstu, kas parakstīts ar šīs regulas 3. panta 10. punktā minēto elektronisko parakstu, ja saskaņā ar dalībvalsts valsts tiesību normām iesniegt tiesā procesuālos rakstus ar elektronisko parakstu var tikai ar saziņas un informācijas sistēmas starpniecību?

II. saskaņā ar Civilprocesa kodeksa 177. panta 3.¹ punktu apturēt tiesvedību lietā, līdz tiek sniegta atbilde uz I punktā minēto jautājumu.

[..]

PAMATOJUMS

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Pamatlietas puses

a)

pieteikuma iesniedzējs: M.J., [..]

b)

piedaloties: C.J., [..]

[..]

I.

Lietas fakti un tiesvedības valsts tiesā gaita un priekšmets

1)

Pieteikuma iesniedzējs M.J. ir uzņēmējs un lietas dalībnieka C.J. kreditors.

2)

2022. gada 28. novembrī prasītājs iesniedza *Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach* pieteikumu par izpildāmības pasludināšanu pret lietas dalībnieka sievu B. J., lai veiktu piespiedu izpildi pret nekustamo īpašumu, kas ir laulāto kopīpašums. Pieteikums tika nosūtīts ar e-pasta vēstuli uz tiesas e-pasta adresi. Pieteikums nebija parakstīts pašrocīgi, bet tas tika parakstīts elektroniski ar uzticamo parakstu, kas bija saistīts ar tā saukto [...] platformu (“valsts pārvaldes pakalpojumu elektroniskā platforma”). Tā ir saziņas un informācijas sistēma, kurā valsts iestādes nodrošina pakalpojumus, izmantojot vienu piekļuves punktu tīmeklī. Pieteikumam bija pievienots arī lūgums atbrīvot no tiesāšanās izdevumiem.

3)

2022. gada 30. decembrī tiesneša palīgs, kurš izskatīja pieteikumu, aicināja pieteikuma iesniedzēju novērst procesuālā raksta formālos trūkumus, tostarp iesniedzot pašrocīgi parakstītu oficiālu veidlapu, kurā detalizēti norādīts ģimenes stāvoklis, manta, ienākumi [un] iztikas avoti, vienas nedēļas laikā no tiesas pavēstes izsniegšanas dienas, pretējā gadījumā pieteikums atbrīvot no tiesas izdevumiem tiktu noraidīts.

4)

2023. gada 21. janvārī pieteikuma iesniedzējs uz tiesas e-pasta adresi nosūtīja paziņojumu par ģimenes stāvokli, mantu, ienākumiem un iztikas avotiem. Šo paziņojumu viņš parakstīja ar uzticamo elektronisko parakstu, kas ir saistīts ar [...] platformu.

5)

Ar 2023. gada 8. februāra rīkojumu tiesneša palīgs noraidīja pieteikumu atbrīvot no tiesāšanās izdevumiem, jo noteiktajā termiņā nebija novērsti formālie trūkumi, it īpaši tāpēc, ka pieteikums nebija parakstīts pašrocīgi.

6)

2023. gada 4. martā pieteikuma iesniedzējs uz tiesas e-pasta adresi nosūtīja pieteikumu par tiesneša palīga izslēgšanu no lietas izskatīšanas, kā arī lūgumu ierosināt disciplinārlietu pret tiesneša palīgu. Arī šoreiz pieteikums tika parakstīts elektroniski ar uzticamo elektronisko parakstu. Pieteikuma pamatojumā pieteikuma iesniedzējs norādīja, ka pastāv nopietnas šaubas par tiesneša palīga objektivitāti lietas izskatīšanā. Pieteikuma iesniedzēja ieskatā tiesneša palīgs, atsakoties pieņemt uz tiesas e-pasta adresi nosūtīto vēstuli ar elektronisko parakstu, nepārprotami pārkāpj Savienības tiesības. Pieteikuma iesniedzējs uzskata, ka tiesneša palīgs it īpaši pārkāpj Eiropas Parlamenta un Padomes

Regulas (ES) Nr. [910/2014] (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (turpmāk tekstā – “*eIDAS* regula”), 25. panta 1. un 2. punktu.

7)

Pēc pieteikuma iesniedzēja domām, tiesneša palīgs neesot objektīvs lietas izskatīšanā, jo viņš neievērojot Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā nostiprināto Savienības tiesību pārākuma principu [...]. Pieteikuma iesniedzēja ieskatā norādīto apstākli ietekmē politiskā situācija Polijā un tas, ka tiesas varu īsteno atsevišķi tiesneši, kurus izvirzīja apstrīdētā *Krajowa Rada Sądownictwa* [Valsts tiesu padome]. Turklāt pēdējā laikā Polijā tiekot apšaubīts Savienības tiesību pārākuma princips, un pieteikuma iesniedzējs esot politiski aktīva persona. Turpmāk pieteikuma iesniedzējs norādīja, ka tiesneša palīgs ir prettiesiski noraidījis pieteikumu un tādējādi paudis nelikumīgu politisku deklarāciju.

8)

Pieteikuma iesniedzējs apgalvoja, ka tiesvedībā Eiropas Savienības teritorijā elektroniskais paraksts ir jāatzīst arī tiesām Polijā, jo [Savienības] tiesību aktiem ir prioritāte pār valsts tiesību normām. Elektroniskajam parakstam ir neapšaubāms juridiskais spēks, tas ir pieņemams kā pierādījums tiesvedībā, un to nedrīkst noraidīt tikai elektroniskā formāta dēļ vai tādēļ, ka tas neatbilst kvalificētu elektronisko parakstu prasībām, kā tas ir paredzēts [*eIDAS*] regulas [...] 25. panta 1. punktā.

9)

Visi raksti, ko pieteikuma iesniedzējs iesniedza, nosūtot tos uz tiesas e-pasta adresi, tiesas darbinieki izdrukāja un pēc tam pievienoja lietas materiāliem.

II. Savienības tiesību akti, kuriem ir nozīme atbildes sniegšanai

10) [*eIDAS*] regula [...]

12. apsvērumš: Viens no šīs regulas mērķiem ir likvidēt šķēršļus, kas patlaban kavē to elektroniskās identifikācijas līdzekļu pārrobežu izmantošanu, kuri tiek lietoti dalībvalstīs, lai autentificētos vismaz sabiedriskajiem pakalpojumiem. Šīs regulas mērķis nav iejaukties dalībvalstīs jau izveidotajās elektroniskās identitātes pārvaldības sistēmās un ar to saistītās infrastruktūrās. Šīs regulas mērķis ir nodrošināt to, ka ar drošu elektronisko identifikāciju un autentifikāciju ir iespējams piekļūt dalībvalstu piedāvātajiem pārrobežu tiešsaistes pakalpojumiem.

13. apsvērumš: Dalībvalstīm arī turpmāk vajadzētu būt iespējai izvēlēties to, kādus līdzekļus izmantot vai ieviest elektroniskās identifikācijas nolūkiem, lai piekļūtu tiešsaistes pakalpojumiem. Tām arī vajadzētu būt iespējai izlemt, vai minēto līdzekļu nodrošināšanā iesaistīt privāto sektoru. Dalībvalstīm nevajadzētu

būt pienākamam paziņot Komisijai par savām elektroniskās identifikācijas shēmām. Dalībvalstis pašas var izvēlēties, vai paziņot Komisijai par visām vai dažām, vai neziņot ne par vienu no tām elektroniskās identifikācijas shēmām, kas valsts līmenī tiek izmantotas, lai piekļūtu vismaz tiešsaistes sabiedriskajiem pakalpojumiem vai kādiem konkrētiem pakalpojumiem.

18. apsvēruma: Šajā regulā būtu jāparedz paziņotājas dalībvalsts, elektroniskās identifikācijas līdzekļus izsniedošās personas un autentifikācijas procedūru veicošās personas atbildība par šajā regulā noteikto attiecīgo pienākumu neizpildi. Tomēr šī regula būtu jāpiemēro saskaņā ar valstu noteikumiem par atbildību. Tāpēc tā neietekmē, piemēram, valsts noteikumus par zaudējumu definīciju vai attiecīgajiem piemērojamiem procesuālajiem noteikumiem, tostarp noteikumiem par pierādīšanas pienākumu.

21. apsvēruma: Ar šo regulu būtu arī jāizveido vispārējs tiesiskais regulējums uzticamības pakalpojumu izmantošanai. Tomēr ar šo regulu nebūtu jānosaka vispārīgs pienākums šos pakalpojumus izmantot vai instalēt piekļuves punktu visiem esošajiem uzticamības pakalpojumiem. Jo īpaši šai regulai nebūtu jāattiecas uz tādu pakalpojumu sniegšanu, kurus izmanto vienīgi noteikts dalībnieku kopums slēgtās sistēmās, kas neskar trešās personas. Piemēram, šīs regulas prasības nebūtu jāpiemēro sistēmām, kas izveidotas uzņēmumos vai valsts pārvaldēs, lai pārvaldītu iekšējās procedūras, izmantojot uzticamības pakalpojumus. Vienīgi sabiedrībai sniegtiem uzticamības pakalpojumiem, kas skar trešās personas, būtu jāatbilst šajā regulā noteiktajām prasībām. Šai regulai nebūtu jāattiecas arī uz tiem aspektiem, kas ir saistīti ar līgumu slēgšanu vai citu juridisku saistību uzņemšanos un šādu līgumu vai saistību derīgumu, ja attiecībā uz to veidu prasības noteiktas valsts vai Savienības tiesību aktos. Turklāt tai nebūtu jāietekmē valstu formātam izvirzītās prasības, kas attiecas uz publiskiem reģistriem, jo īpaši komercereģistriem un zemes reģistriem.

22. apsvēruma: Lai veicinātu uzticamības pakalpojumu vispārēju pārrobežu izmantošanu, būtu jānodrošina iespēja tos izmantot kā pierādījumu tiesvedībā visās dalībvalstīs. Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, uzticamības pakalpojumu juridiskais spēks ir jānosaka ar valsts tiesību aktiem.

49. apsvēruma: Ar šo regulu būtu jānosaka princips, ka elektroniskā paraksta juridisko spēku nebūtu jānoraida elektroniskā formāta dēļ vai tādēļ, ka tas neatbilst kvalificētā elektroniskā paraksta prasībām. Tomēr elektronisko parakstu juridiskais spēks ir jānosaka ar valsts tiesību aktiem, izņemot šajā regulā noteiktās prasības, proti, ka kvalificētiem elektroniskajiem parakstiem būtu jāpiešķir līdzvērtīgs juridiskais spēks kā parakstiem ar roku.

2. panta 1. punkts: Šo regulu piemēro elektroniskās identifikācijas shēmām, par kurām ir paziņojušas dalībvalstis, un uzticamības pakalpojumu sniedzējiem, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā.

2. panta 3. punkts: Šī regula neskar valstu vai Savienības tiesību aktus, kas saistīti ar līgumu slēgšanu un derīgumu vai citu juridisku vai procesuālu saistību uzņemšanos attiecībā uz formātu.

3. panta 10. punkts: Šajā regulā izmanto šādas definīcijas: [...] “elektroniskais paraksts” ir elektroniski dati, kas pievienoti citiem elektroniskajiem datiem vai loģiski saistīti ar tiem un ko parakstītājs izmanto, lai parakstītos;

25. panta 1. punkts: Elektroniskajam parakstam ir neapšaubāms juridiskais spēks, tas ir pieņemams kā pierādījums tiesvedībā, un to nedrīkst noraidīt tikai elektroniskā formāta dēļ vai tādēļ, ka tas neatbilst kvalificētu elektronisko parakstu prasībām.

25. panta 2. punkts: Kvalificēts elektroniskais paraksts juridiskā spēka ziņā ir līdzvērtīgs parakstam ar roku.

III. Valsts tiesības un judikatūra, kam ir nozīme atbildes sniegšanai

11) **1964. gada 17. novembra ustawa – Kodeks postępowania cywilnego [Civilkodeksa likums] (Dz.U., 2021. gads, 1805. pozīcija, konsolidētais teksts, 4.10.2021.):**

126. panta 1. punkta 6. apakšpunkts: Katrā procesuālajā rakstā jābūt: puses vai tās likumīgā pārstāvja vai pilnvarnieka parakstam;

126. panta 5. punkts: Procesuālajam rakstam, kas iesniegts, izmantojot saziņas un informācijas sistēmu, jābūt parakstītam ar kvalificētu elektronisko parakstu, uzticamu parakstu vai personisku parakstu.

125. panta 2. punkta 1. apakšpunkts: Ja tas paredzēts īpašā tiesību normā vai ja ir izdarīta izvēle iesniegt procesuālos rakstus, izmantojot saziņas un informācijas sistēmu, attiecīgajā lietā procesuālos rakstus iesniedz tikai ar saziņas un informācijas sistēmas palīdzību. Rakstiem, kas nav iesniegti, izmantojot saziņas un informācijas sistēmu, nav juridiskā spēkā, ko likums saista ar dokumenta iesniegšanu tiesā, par ko tiesa informē iesniedzēju.

125. panta 2. punkta 1.a apakšpunkts: Izvēle iesniegt procesuālos rakstus ar saziņas un informācijas sistēmas palīdzību un šo procesuālo rakstu turpmāka iesniegšana, izmantojot šo sistēmu, ir pieļaujama, ja tiesas tehniskas iespējas to pieļauj.

12) **2005. gada 17. februāra ustawa o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne [Likums par subjektu, kas pilda publiskas funkcijas, darbības informatizāciju] (Dz.U., 2023. gads, 57. pozīcija, konsolidētais teksts, 9.1.2023.):**

3. panta 13. punkts: Likumā lieto šādus terminus: [...] valsts pārvaldes pakalpojumu elektroniskā sistēma – saziņas un informācijas sistēma, kurā valsts iestādes sniedz pakalpojumus, izmantojot vienotu piekļuves punktu tīmeklī.

3. panta 14.a punkts: Likumā lieto šādus terminus: [...] – uzticams paraksts – elektroniskais paraksts, kura autentiskums un integritāte tiek nodrošināti ar par informatizācijas jautājumos kompetentā ministra elektronisko zīmogu un kurš satur: a) personu identificējošos datus, kuri ir noteikti, pamatojoties uz elektroniskās identifikācijas līdzekli, kas izsniegts 20.aa panta 1. punktā noteiktajā sistēmā, tostarp: – vārdu (vārdus). – uzvārdu, – PESEL [Polijas personas kodu], b) tāda elektroniskās identifikācijas līdzekļa identifikatoru, ar ko tas tika izdarīts, c) izdarīšanas laiku;

13) *Sąd Najwyższy [Augstākās tiesas] 2012. gada 23. maija rezolūcija, lietas Nr.: III CZP 9/12:*

1.

“Pārsūdzības iesniegšana elektroniski ir pieļaujama tikai tad, ja tas ir paredzēts īpašā tiesību normā (Civilprocesa kodeksa 125. panta 2. punkts; tagad Civilprocesa kodeksa 125. panta 2.¹ punkts).

2.

Elektroniski iesniegtas nepieņemamas pārsūdzības izdruku var uzskatīt par šādā kārtībā neiesniegtu pārsūdzību, ja ir novērsta paraksta neesamība (Civilprocesa kodeksa 130. panta 1. punkts, skatot to kopsakarā ar Civilprocesa kodeksa 126. panta 1. punkta 4. apakšpunktu); tādējādi par šīs pārsūdzības iesniegšanas datumu tiesā tiek uzskatīts datums, kurā tika veikta izdruka (Civilprocesa kodeksa 130. panta 3. punkts)”.

IV. Iesniedzējtiesas prejudiciālā jautājuma pamatojums

14) Šajā tiesvedībā tiek izskatīts pieteikums izslēgt tiesneša palīgu, kurš – izskatot pieteikumu par izpildāmības pasludināšanu – aicināja pieteikuma iesniedzēju novērst pieteikuma atbrīvot no tiesāšanās izdevumiem formālo trūkumu, to parakstot. Turpretī pieteikuma iesniedzējs uzskata, ka tam nav jāparaksta lūgums “pašrocīgi”, jo [eIDAS] regulas normās ir atļauts iesniegt tiesai rakstu, kas parakstīts ar elektronisko parakstu. Tāpat pieteikums izslēgt tiesneša palīgu tika parakstīts tikai ar elektronisko parakstu. Tādējādi strīds šajā lietā ir par tiesību jautājumiem, un [eIDAS] regulas noteikumu pareizai interpretācijai ir izšķiroša nozīme jautājumā par to, vai pieteikums izslēgt tiesneša palīgu ir pieņemams un apmierināms, vai arī ir jāuzskata, ka tajā ir formāls trūkums un ir pamatoti aicināt to novērst. [...] [eIDAS] regulas normu pareizai interpretācijai ir nozīme arī attiecībā uz iespēju iesniegt iesniedzējtiesā jebkādu procesuālo rakstu, ja tie ir parakstīti ar elektronisko parakstu, nevis pašrocīgi.

15) Tiesas atbildei uz šo jautājumu ir būtiska nozīme saistībā ar Savienības tiesību vienveidīgas piemērošanas principu. Savienības tiesību akti kopumā visās dalībvalstīs būtu jāpiemēro vienādi. Vienveidīga tiesiskā kārtība visās dalībvalstīs ir viena no Savienības tiesību pamatvērtībām.

16) Polijā lielākā daļa tiesu nepiemēro [eIDAS] regulas normas attiecībā uz iespēju iesniegt tiesās rakstus, kas parakstīti ar elektronisko parakstu, uzlabotu elektronisko parakstu vai kvalificētu elektronisko parakstu. Šķiet, ka tas galvenokārt izriet no Civilprocesa kodeksa normu formulējuma, kas iespēju iesniegt rakstu, kas parakstīts ar elektronisku, uzticamu vai personisku parakstu, pakļauj nosacījumam, ka pastāv saziņas un informācijas sistēma, kas ļauj iesniegt šādus rakstus tiesā (Civilprocesa kodeksa 126. panta 5. punkts). Arī iesniedzējtiesai nav šādas sistēmas. Polijas likumdevējs Civilprocesa kodeksa 125. panta 2. punkta 1.a apakšpunktā skaidri ir norādījis, ka attiecīgās tiesas rīcībā ir jābūt saziņas un informācijas sistēmai, lai ar tās starpniecību būtu iespējams iesniegt procesuālos rakstus.

17) Polijas tiesu pastāvīgā judikatūra un gadiem ilgā prakse liecina, ka Polijā tiek pieņemti tikai procesuālie raksti, kas parakstīti "pašrocīgi". Tas attiecas uz procesuālajiem rakstiem, kas iesniegti parastā civilprocesā. Dažās citās tiesvedībās ir paredzēta iespēja iesniegt procesuālos dokumentus elektroniski, piemēram, elektroniskā procedūrā par atgādinājumu veikt maksājumu vai maksātnespējas procesā. Šādu nostāju galvenokārt pauda *Sąd Najwyższy* 2012. gada 23. maija rezolūcijā lietā Nr. III CZP 9/12. Tomēr minētā rezolūcija tika pieņemta, pamatojoties uz tiesisko regulējumu, kuri bija spēkā, pirms stājās spēkā [..] [eIDAS] regulas [..] normas.

18) Civilprocesa kodeksa 126. panta 1. punkta 6. apakšpunktā ir noteikts, ka katrā procesuālajā rakstā ir jābūt puses parakstam, taču tajā nav precizēts, vai šis paraksts var būt citā formā, kas nav paraksts "pašrocīgi". Valsts likumdevējs Civilprocesa kodeksa 126. panta 5. punktā tikai pirms dažiem gadiem ir paredzējis iespēju iesniegt elektroniski parakstītu procesuālo rakstu, ja pastāv šim nolūkam paredzēta saziņas un informācijas sistēma. Tomēr jāuzsver, ka prasība par pašrocīgu parakstu attiecas tikai uz procesuālajiem rakstiem. Runājot par visiem pārējiem dokumentiem, kas tiek izmantoti tiesvedības gaitā (it īpaši kā pierādījumi), tie tiek pieņemti un pievienoti lietas materiāliem atbilstīgi [eIDAS] regulas normām, un to juridiskais spēks tiek izvērtēts saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

19) Savukārt no [eIDAS] regulas 25. panta 1. punkta izriet, ka elektronisko parakstu nedrīkst diskriminēt un nedrīkst liegt tā juridisko spēku tikai tādēļ, ka tas ir elektroniskā formā vai neatbilst kvalificēta elektroniskā paraksta prasībām. Tajā pašā laikā minētajā tiesību normā nav precizēts, kādu juridisko spēku šis paraksts rada. Tāpat [eIDAS] regulas 49. apsvēruma pirmajā teikumā ir norādīts, ka elektronisko parakstu nedrīkst diskriminēt tikai tādēļ, ka tas ir elektroniskais paraksts.

20) Iesniedzējtiesa uzskata, ka elektroniskā paraksta juridiskais spēks ir reglamentēts it īpaši preambulas 22. un 49. apsvērumā. Iesniedzējtiesas ieskatā šis spēks ir noteikts valstu tiesību aktos. Tikai attiecībā uz kvalificētiem elektroniskajiem parakstiem [*eIDAS*] regulas normās ir norādīts, ka paraksta juridiskais spēks ir pielīdzināms pašrocīgam parakstam.

21) Kā paskaidrots iepriekš, Polijas Civilprocesa kodeksa normas pieļauj iespēju iesniegt procesuālos rakstus ar (kvalificētu, uzticamu, personisku) elektronisko parakstu tikai tad, ja tiesas rīcībā ir atbilstoša saziņas un informācijas sistēma. Iesniedzējtiesa uzskata, ka no iepriekš minētā būtu jāsecina, ka tai nav pienākuma pieņemt elektroniski parakstītu procesuālo rakstu, ņemot vērā, ka tai nav saziņas un informācijas sistēmas. Šādam rakstam, kas iesniegts ārpus saziņas un informācijas sistēmas, ir formālais trūkums, proti, nederīgs paraksts.

22) Tomēr, iesniedzējtiesas ieskatā, ir jāņem vērā arī pārējo [*eIDAS*] regulas preambulas apsvērumu saturs, no kura izriet, ka [*eIDAS*] regulas mērķis ir stiprināt elektronisko darījumu uzticamību iekšējā tirgū starp iedzīvotājiem, uzņēmumiem un publiskām iestādēm. Tāpēc, iesniedzējtiesas ieskatā, ir iespējams interpretēt [*eIDAS*] regulas normas arī tādējādi, ka no tām izriet pienākums pieņemt elektroniski parakstītu procesuālo rakstu, ņemot vērā dalībvalstu saziņas un informācijas sistēmu unifikāciju un to nediskrimināciju.

23) Šajā kontekstā var būt nozīme faktam, ka Polija nav paziņojusi Komisijai par kādu saziņas un informācijas sistēmu saskaņā ar [*eIDAS*] regulas normām. It īpaši līdz šim nav paziņots par [...] sistēmu, kura ir saistīta ar uzticamo parakstu un ar kuru pieteikuma iesniedzējs iesniedza rakstu. Tomēr šķiet, ka no [...] [*eIDAS*] regulas [...] 2. panta 1. un 3. punkta izriet, ka [...] [*eIDAS*] regulas [...] normas piemēro elektroniskās identifikācijas shēmām, par kurām ir paziņojušas dalībvalstis. [...] [Tas] neskar valsts vai Savienības tiesību aktus, kas saistīti ar līgumu slēgšanu un derīgumu vai citu procesuālu saistību uzņemšanos.

24) Iesniedzējtiesa uzskata, ka, pareizi interpretējot [...] [*eIDAS*] regulas [...] normas, var secināt, ka ar šo [...] regulu [...] tiek tikai ieviesti instrumenti, ar kuriem var veikt tehnoloģiskus uzlabojumus, bet netiek uzlikti pienākumi tos piemērot un it īpaši netiek aizstāti pieņemtie valsts risinājumi, it īpaši attiecībā uz procesuālo rakstu juridisko spēku.

25) Iespējams, ka šāda interpretācija neveicina procesus, kas saistīti ar inovāciju attīstību tiesvedības jomā, tomēr šķiet, ka Savienības likumdevēja nolūks nav bijis uzspiest dalībvalstīm konkrētu risinājumu pieņemšanu tiesvedības procedūru ietvaros attiecībā uz elektronisko parakstu izmantošanu. Šķiet, ka tas galvenokārt izriet no attiecīgās dalībvalsts tehnoloģiskajām iespējām.

26) Pretējā interpretācija liktu secināt, ka neatkarīgi no saziņas un informācijas sistēmas pastāvēšanas un tās paziņošanas Komisijai visu Eiropas Savienības dalībvalstu tiesām būtu vienādi jāpieņem elektroniski parakstīti procesuālie raksti.

Šādas interpretācijas rezultātā tiktu saskaņots jautājums par procesuālo rakstu iesniegšanu visu dalībvalstu tiesās.

27) Tiesas atbilde ļaus interpretēt valsts tiesību aktus atbilstīgi Savienības tiesību aktiem un vienlaikus noteikt, vai valsts tiesā izskatāmajā lietā ir jāpieņem pieteikuma iesniedzēja procesuālais raksts ar pieteikumu izslēgt tiesneša palīgu, vai arī ir jāaicina pieteikuma iesniedzējs novērst raksta formālo trūkumu, parakstot to pašrocīgi.

[..]

RĪKOJUMS

1.

[*omissis*: lēmuma noraksta izsniegšana]

2.

[*omissis*: anonimizēšana]

3.

[*omissis*: lietas materiālu nosūtīšana]

4.

[*omissis*: pārējie procesuālie jautājumi]

K., 2023. gada 28. aprīlī

[..]